

VAŽNO

je poštovati svoje učitelje

Ljiljana Bojović, foto: Iva Mandić

Poznati srpski violinista svjetskog renomea otvorio je sinoć 13. Don Brankove dane muzike. U razgovoru za Vikend novine govori o iskustvima i uzorima tokom dugogodišnje karijere.

Vaš koncert u Kotoru izazvao je veliko interesovanje, kako publike tako i novinara. Sa našim simfoničarima izveli ste čuveno djelo Antonija Vivaldija "Godišnja doba". Da li Vam je ovo prvi nastup sa našim orkestrom?

Mislim da jeste u novijoj istoriji. Možda je bio neki koncert ranije dok sam nastupao kao dječak, ali rekao bih da je sad prvi u ovom odraslom svijetu.

Već sa tri godine počeli ste da svirate violinu, prve časove i znanja dobili ste od svog oca, takođe muzičara. Tokom školovanja, takmičenja, brojnih koncerata radili ste i sa mnogim poznatim violinistima. Ko je od njih ostavio najveći trag na Vaše obrazovanje i na to što ste danas ugledni violinista u svijetu?

Moj otac je ostavio najveći trag na moje obrazovanje, prije svega jer sam

sa njim radio skoro 17 godina. Imao sam priliku da radim i sa Igorom Ozimom u Švajcarskoj od koga sam mnogo naučio. Takođe, od Doroti Dilej u Njujorku na Džulijardu i na kraju Icak Perlman.

U prošlom vijeku bio je veliki broj vrhunskih violinista Miša Elman, Jehudi Menjuhin, Henrik Šering, Jaša Hajfec i dr. Da li je neki od njih bio Vaš uzor? Koga ste najradije slušali?

David Ojstrah (ruski violinista) najduže i najbolji utisak je ostavio na mene kao jedan veliki umjetnik i veliki čovjek. Jaša Hajfec je bio vrhunski violinista, ali je kao osoba bio dosta odbojan i to mi nikako nije prijalo. Nijesam mogao da prihvatim nekoga da svira fenomenalno, a da se ponajviše dosta zlo prema studentima i da bude arogantan. Sa druge strane, Ojstrah je imao veliko srce i dušu i

Kada je Barak Obama došao na vlast pomislio sam da bi mi bilo drago da sviram za tog čovjeka, ali prije svega mi je bitna osoba, a ne njen status. Sviram za ljude koji uživaju u muzici ●●●

uvijek me je to oduševljavalo. Takođe, uzor mi je bio i Icak Perlman sa kojim sam poslije i radio. Svi umjetnici koji dođu prije vas utiču na vaš život. Jako je bitno priznati svoje učitelje,

a ne biti arogantan i reći da vi sve sami radite. Moje sviranje je rezultat sviranja svih violinista na ovom svijetu koje sam imao priliku da čujem.

Danas ste i sami profesor i prenosite na druge svoja znanja i iskustva. Da li ste u dosadašnjem radu prepoznali neke talente i potencijale poput Vas?

Ima mnogo talenata koji imaju kapacitet i jedan psihofizičko-emozioni sklop da budu fenomenalni, ali danas to nije dovoljno. Treba svirati dobro, a to je samo prvi uslov, a onda treba biti svoj menadžer, sekretarica, pr. Treba imati izgled. Svaki album danas izgleda kao pop-rok i to je potrebno jer danas ima mnogo ponude. I onda se probijaju ljudi ne samo kvalitetom nego i izgledom.

Poznato je da ste još kao dječak svirali pred

mnogim važnim ličnostima, kao npr. pred američkim predsjednikom Ronaldom Reganom, zatim pred ruskim predsjednikom Mihailom Gorbačovom, pa čak i pred papom Jovanom drugim. Ima li neka ličnost pred kojom biste danas voljeli da svirate?

Ima fenomenalnih ljudi koji su veliki i cijene to što ja radim, ali nemam

lično neku fiksaciju. Kada je Barak Obama došao na vlast to je bila senzacija i zaista sam pomislio da ako se ikad desi bilo bi mi drago da sviram za tog čovjeka, ali prije svega mi je bitna osoba, a ne njen status, sviram za ljude koji dođu da uživaju u muzici. To su moji omiljeni ljudi za koje bih svirao i sviram.

Već ste neko vrijeme u Americi, tamo ste studirali, sada i radite, možete li malo uporediti odnos prema klasičnoj muzici u SAD-u i Evropi?

Koliko se ta muzika tamo cijeni, sluša i da li se ulaže u nju?

Obožavam Amerikance jer su dosta ležerni. Oni imaju jednu vrstu entuzijastične naivnosti kada se radi o kulturi i stvaranju novih stvari. Dok u Evropi zavisite od političara i od ljudi koji nijesu uvijek zainteresovani za kulturu, nego im je to dio budžeta, pa ove godine ili ima ili nema sredstava, a u SAD su privatni sponzori, koji to finansiraju. U SAD-u publika je srdačna, topla i dođu da se dobro provedu. Takođe, u Evropi je dobra publika, Italijani su npr. fenomenalni, Njemci isto. Mislim da kada je koncert dobar svi su fenomenalna

Volim fantasy žanr, muziku iz video-igara, kao npr. Skyrim, Vorkraft, muziku koja je srednjovjekovna, nostalgična, keltska. Volim džez, etno, indijsku muziku jer se bavim jogom. Slušam i klasiku, ali ne baš tako često ●●●

publika, jedino se temperament razlikuju i kako se to iskazuje.

Nastupali ste širom svijeta, upoznali mnoge narode, vidjeli njihov odnos i reakciju na Vašu muziku i sviranje. Da li Vam se tokom nastupa dogodilo nešto neobično?

Ima raznih dogodovština, desi se da nestane svijetla usred koncerta, pa ja mogu da nastavim da sviram jer znam program napamet, ali pijanista ne zna ili se dogodi da se upali neki alarm. Međutim, jako interesantna situacija je bila skoro. Ne mogu reći gdje i o kom koncertu se radi. Trebalo je da izvodimo djelo savremenog autora

1.

put Stefan Milenković nastupio je sa Crnogorskim simfonijskim orkestrom u novijoj istoriji

iz te zemlje. Na dan koncerta dobili smo poruku od tog kompozitora da on ne može doći, ali nam je poslao zbirku njegovih kompozicija i da odaberemo šta da sviramo. Te kompozicije su bile dosta zahtjevne, moderne, ali pošto je to savremeni autor, računali smo da je nepoznato publici i da taj čovjek neće biti tu i mi odlučimo da to sviramo na bis, tj. da improvizujemo pet minuta. Tako i uradimo, i na kraju se dešava da dobijemo ovacije za tu kompoziciju. Kad smo sišli sa scene prišao nam je čovjek sav oduševljen i pitao šta je to što smo svirali. Dok sam mu ja pričao i objašnjavao, ispostavilo se da je to upravo taj kompozitor i da je on ipak došao na koncert, sve odslušao pa i tu "svoju" kompoziciju koju smo mi u stvari izmislili.

Osim klasične, koju još vrstu muzike slušate?

Ja sam tu čudnovat. Ako vježbam cijeli dan kad dođem kući, posljednje što mi padne na pamet je da slušam muziku, jer hoću da se odmorim od zvuka. A inače volim fantasy žanr, volim video-igre - Dark fantasy, volim muziku iz video-igara, kao npr. Skyrim, Vorkraft, onda volim muziku koja je srednjovjekovna, nostalgična, keltska. Volim džez, volim etno, indijsku muziku jer se bavim jogom. Slušam i klasiku, ali ne baš tako često.

Kada je u pitanju snimanje i izdavanje albuma, kakva je situacija na tom polju?

Ove godine sam snimio četiri CD-a: Tango Compas, koji je već izašao, resital sa Rohanom de Silvom sa klasičnim kompozicijama (Paganini, Vijenavski, Sarasate...), snimio sam koncerte Johanesa Brahmsa i Aleksandra Glazunova sa orkestrom RTV Slovenije, kao i duo sa Edinom Karamazovim.

Ove godine Stefan Milenković snimio je četiri CD

Milenković je svirao sinoć na Gvarneri violini iz 1726. god. koju mu je za ovu priliku ustupila RTCC ●●●

